

ZRINYI MIKLÓS VADASÁRÓL.

A vadaskert nemcsak napjainkban tartozik a nagybirtok kellékeihez. Ilyenül tekintették azt nálunk a letűnt századokban is.

Minden nagy uraságnak megvolt a saját vadasa. És iparkodott vadaskertre szert tenni minden új földesur, ha ur tekintélyre vágyott.

Oláh esztergomi érsek, mihelyt urrá tette unokaöccsét *Oláh-Császár Miklóst*, alig győzi mérsékelni a lázas ügyeket, melylyel az új *Nagyságos* — egygyel be nem érve — mindjárt második külön vadast készül építeni a primástól nyert lánzséri birtokon.

Az új földesur e tulbuzgósága iratta meg az érsekkel 1560 decz. 13-án Bécsben kelt levelét és ugyancsak ennek köszönhető a *szigetvári hős* 1561. október 7-én írt alábbi levele is, melyek közlését e helyütt, a *csáktornyai vadaskertre* vonatkozó *történeti adalékul*, nem tartottuk érdektelennek.

I.

*Magnifico Nicolao Oláh Császár de Lánsér, Nepoti nostro etc.
Nobis Dilecto.*

Magnifice, nobis sincere Dilecte.

Zrinyi gróf tegnap ment el innen. Beszéltünk vele a nekünk adandó vadakról.

Ajánlkozott tehát, hogy egy nagyobb fajta hímszarvast meg egy üszőt is adat Csáktornyáról, csak el lehessen onnan hozni. De ő fél, hogy elhozataluk nem sikerül, s hogy az utban vesznek.

Azt is mondta, hogy ha ezeket elhozni sikerül, utóbb még másféle nagy vadakat is ad. Ha azért kár nélkül elhozhatók, küldj érték most vagy később.

Azonfelülmondotta, hogy ő felségétől a cseh királytól dämvadakat kért Neustadtból. Melyekből ha ő kap, ígérte, hogy nekünk szintén adni fog.

Noha pedig úgy értjük, hogy a dämvadak egyéb nagy vaddal együtt nem tarthatók: nem szükséges azért másik vadaskertet is építtetned, amit — mint halljuk — tenni szándékozol, mert mindig magasan szeretnél röpdülni, holott szárnyaid nincsenek; hanem annak a

kertnek, amit már elkészítettél, valamelyik részét sövénynyel vagy más egyébbel rekeszszed el, és ottan maradjanak a dämvadak vagy más vadaid elkülönítve a többtől.

Vale.

Vienne 13. Decembris anno Domini 1560.

Strigoniensis
manu pr.

Egészen Oláh Miklós érsek saját kezével irt latin eredetije a kismartoni főlevéltárban.

II.

*Magnifico domino, Nicolas Oláh Császár de Lánsér etc. domino et affini
nobis observandissimo.*

*Magnifice domine Amice nobis observandissime, salutem et servitorum
nostrorum commendationem.*

Az te kegyelmed levelét, kit vadakért irt, megértettem. Én annak előtte is régen meghagytam volt tisztartóimnak, valamikor kegyelmed küldené emberét, egy szarvast és egy őzet adnának kegyelmednek.

Ez két nap rajta voltunk, hogy megfoghattunk volna, de felette igen megvadultanak annyira, hogy a nagy kergetésben egy szarvas nyakát szakasztotta. Egy őz is nehezen marad meg, annyira megsérült.

Látván azért ha tovább kergetik őket, nagyobb kár következne, azért im most nehezen fogtak meg egy őzet, azt te kegyelmednek megküldtem.

A szarvast mostan semmiképen meg nem foghatók, de meghiggye kegyelmed, mikoron hideg leszen és pajtába be fognak járni, megfogatom a szarvast is, és megadom kegyelmednek.

Látja Isten jó kedvvel küldtem volna most is ha megfoghatták volna, de semmiképen nagy kár nélkül mostan meg nem foghatnák.

Vizslát örömet küldenék kegyelmednek, de énnekem most sincs annál egyeb, kit kegyelmed adott. Bécsben, meghiggye kegyelmed énnekem egyéb vizslát nem adtak, hanem egyet adott kölcsön Gileis, azt sem láttam még mi dolgos. Ha volna higgye kegyelmed örömet küldenék kegyelmednek.

Uristen tartsa meg kegyelmedet.

Költ Csáktornyan 7. Octobris 1561.

Nicolaus Comes

perpetuus de Zrinyi m. p.

Magyar. Egészen Zrinyi kezével irott eredetije a kismartoni főlevéltárban.

Közli: DR. MERÉNYI LAJOS.